

Alla dar är bra dar

Det finns vanliga dagar och helgdagar och lördagar. Det finns söndagar. Det finns vidare måndagar, ibland flera stycken efter varandra. Det finns dagar som varar, så kallade vardagar. Det finns långa dagar, årsdagar, och det finns bytesdagar. Fast jag har aldrig förstätt vad man får istället.

Det finns en uppsjö av dagar faktiskt. En del påstår att den ena inte är den andra lik, andra att de har sett bättre. Jag vet att det finns värre.

Den allra värsta inträffar strax efter löning och strax innan räkningarna skall betalas. Den kallas för lördag-förmiddag-i-stan-för-nu-ska-du-ha-nya-kläder.

När jag var yngre tillbringades den i sällskap med min mor som i maskopi med expediten talade om för mig att det fulaste klädesplagget i affären var mycket modernt och uppskattat bland dagens ungdom. Nuförtiden tillbringas dagen med min fru.

Med tiden har jag lärt mig att motstå de första attackerna, men eftersom min fru är mer uthållig slutar det alltid med att jag luras in i en klädhytt. Där tar min fru av mig byxorna, så att jag inte ska rymma,

och sedan försvinner hon iväg bland extrapriser, överrockar och märkesvaror.

Fänigt stirrande över kanten på svängdörren, med fötterna utstickande under kanten, får jag stå och titta ut över affären. Då och då dyker hon upp med något att prova. Det kan vara en skjorta, en tröja eller två, någon mysdress eller kanske en jacka.

Det kan till och med vara ett par byxor, fast de passar sällan. Om de passade så skulle jag ju kunna fly, innan vi provat igenom butiken. Efter en kortare tid, någon timma eller så, kommer ofta en utsedd ditskickad expedit med kläder hängande över armar och ben. Då ligger jag illa till. Då har frun nämligen fastnat i ett eget bås.

Den expedit som jag brukar få på min lott är oftast av det energiska slaget. Villigt hämtar hon den ena storleken efter den andra, av den ena modellen efter den andra.

Väluppfostrat och dresserat står jag där med svetten lackande, allt medan ett berg av 48:or och 54:or i a,b,c och centilong tornar upp sig i det tränga bäset. Det brukar sluta med att

expediten försynt frågar mig vilken storlek jag drar.

Vadå drar.

Det verkar som om alla andra vet exakt vilken storlek de har. Den enda storlek jag kommer ihåg är den jag har på slalompjäxorna. Den står rejält utmärkt på skorna. Tyvärr passar de inte.

Sanningen är den att jag drar alla storlekar. Jag får oftast dra både här och där för att få någonting att passa. Dessutom är min kropp antagligen exceptionellt felanpassad. När något passar över baken, eller stussen som det heter i omklädningsrummens värld, så smiter det åt runt lären. Och är byxlängden riktig, så garanterar jag att resten är ett enda gällivarehäng.

Efter tre-fyra timmar brukar min fru komma tillbaka, glatt viftande med femton klädespåsar och ett par byxor. De passar för det mesta. Det är oftast det paret som jag hade när jag kom. I rena glädjen brukar jag plocka åt mig ett paket strumpor på vägen till kassan, av typen ta två betala för tre.

Jag har många strumpor hemma.

Anders Arhammar

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik Borgholm

1:e vice ordförande

David Magnusson Offerdal

2:e vice ordförande

Anne Carlsson Skattkärr

Ledamöter

Bo Ringertz Lidingö
Christina Stenström Solna
Kurt Jörgensen DalsRostock
Mona Korthis-Nordén Staffanstorp
Sara Hjalmarsson Linköping
Bo Jonsson Hågersten

Ersättare

Doris Jonsson Bjurholm
Bertil Eklund Långshyttan
Susanne Ahlqvist Enköping
Margareta Börjegård Stockholm

Förbundssekreterare

Elsemarie Bjellqvist

Revisorer

Kent Westerlund, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare

Reino Leino

Valberedning

Margaretha Bäckskog ordförande
Anna-Lisa Hörnfeldt
Lars Oskarsson
Margareta Kassfeldt
Johanna Nilsson

Ersättare

Annika Gigel
Carina Bönström
Charlotte Norlén

